

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la recurs

învinuirea lui

Nicolae Procopiuc

(art. 290 alin. (1), 324 alin. (4), 326 alin. (1) și 327 alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-175/25

1-17218954-01-Ira-08042025)

Recurs admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1) CPP; instanța de apel eronat a încetat procesul penal pe motiv că nu a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire în termen de trei luni de la percheziționarea persoanei pe alte capete de acuzare.

03 septembrie 2025

Au judecat anterior cauza judecătoreii

Prima instanță – Elena Cojocari

Instanța de apel – Iurie Iordan, Silvia Gîrbu, Mihail Diaconu, Alexandru Spoială,
Denis Băbălău și Igor Chiroșca

Instanța de recurs – Nadejda Toma, Liliana Catan, Iurie Diaconu, Ion Guzun, Victor
Boico

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursurile în cauza penală privind învinuirea lui Nicolae Procopciuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte,*

Leonid Chirtoacă,

Alexandru Negru, *judcători,*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Nicolae Procopciuc, născut în 1983 în mun. Chișinău, a fost învinuit de păstrarea munițiilor fără autorizare (art. 290 alin. (1) Cod penal), corupere pasivă (art. 324 alin. (4) Cod penal), trafic de influență (art. 326 alin. (1) Cod penal) și abuz în serviciu (art. 327 alin. (1) Cod penal). El este apărat de avocatul Igor Trofimov.

2. Judecătoria Chișinău l-a găsit vinovat pe Nicolae Procopciuc pe toate capetele de acuzare și l-a liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

3. La 28 octombrie 2021, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul apărării ca inadmisibil. La 14 martie 2022, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul apărării, a casat total decizia instanței de apel și a dispus rejudecarea cauzei.

4. La 29 mai 2024, avocatul Igor Trofimov a depus apel concretizat. La 13 noiembrie 2024, Curtea de Apel Chișinău a admis apelurile, a casat parțial sentința și a pronunțat o hotărâre nouă prin care a încetat procesele penale intentate în baza art. 290 alin. (1) și 327 alin. (1) Cod penal pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează urmărirea penală. În rest, sentința a fost menținută.

5. Recurs a declarat reprezentantul părții civile, Tatiana Ianciu, procurorul Alexandru Plîngău și condamnatul. La 10 martie 2025, recursul declarat de condamnat a fost considerat ca nefiind depus, întrucât recurentul nu a înlăturat neajunsurile indicate în încheierea judecătorului raportor. Drept consecință, prin această decizie vor fi soluționate doar recursurile procurorului și al reprezentantului părții civile.

6. Urmărirea penală a fost desfășurată în perioada 24 septembrie 2014 – 13 decembrie 2017. Prima instanță a examinat cauza în perioada 22 decembrie 2017 – 25 noiembrie 2019. Instanța de apel a examinat cauza în perioadele 20 decembrie 2019 – 28 octombrie 2021 și 17 mai 2022 – 13 noiembrie 2024, iar cea de recurs în perioada 03 ianuarie 2022 – 14 martie 2022. Cauza a ajuns din nou la Curtea Supremă de Justiție la 08 aprilie 2025.

ÎN FAPT

a. Acțiuni procesuale

7. La 24 septembrie 2014, în baza denunțului lui Ruslan Martinescu, a fost inițiată urmărirea penală pe faptul săvârșirii coruperii pasive de către două persoane (colaboratori ai MAI) și prin extorcare (cauza penală nr. 20149781215). Tot la 24 septembrie 2014, Nicolae Procopciuc a fost recunoscut în calitate de bănuț. Ulterior, tot în aceea zi, procurorul D. Compan a dispus efectuarea percheziției în domiciliul și automobilul lui Nicolae Procopciuc, cât și percheziția corporală a acestuia. În cadrul percheziției la domiciliu au fost depistate și ridicate două cartușe cu calibru 7,62x39 și 12x70 și trei materiale înregistrate în REI 1 al CGP Chișinău (nr. 212, 378 și 839). La 26 septembrie 2014, Nicolae Procopciuc a fost pus sub învinuire în baza art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal.

8. La 18 octombrie 2017, în baza autosesizării procurorului D. Compan, a fost inițiată urmărirea penală pe faptul păstrării munițiilor fără autorizația corespunzătoare (cauza penală nr. 20179780480). Tot atunci, cauza cu nr. 20149781215 a fost conexată cu cea cu nr. 20179780480. După conexare cauzei i-a fost atribuit nr. 2014978125. La 30 octombrie 2017, în baza autosesizării procurorului D. Compan, a fost inițiată urmărirea penală pe faptul săvârșirii abuzului de serviciu (cauza penală nr. 2017978426). Tot atunci, cauza nr. 2014978125 a fost conexată la cea cu nr. 2017978426, fiindu-le atribuit nr. 2014978125. Nicolae Procopciuc nu a fost recunoscut în calitate de bănuț pe aceste două capete de acuzare.

9. La 08 decembrie 2017, procurorul D. Compan a modificat învinuirea și Nicolae Procopciuc a fost pus sub învinuire în baza art. 290 alin. (1), 324 alin. (4), 326 alin. (1) și 327 alin. (1) Cod penal. La 20 decembrie 2017 a fost întocmit rechizitoriu conform noii învinuirii.

b. Învinuirea

10. Nicolae Procopciuc a fost învinuit că, la 20 septembrie 2014, în calitate de inspector principal în cadrul Serviciului Documentare Accidente Rutiere al Secției Supraveghere Transport și Circulație Rutieră a DP mun. Chișinău, a pretins și primit de la Ruslan Martinescu, implicat într-un accident rutier și aflat în stare avansată de ebrietate, suma de 50 de euro (925,57 lei) pentru a nu întreprinde măsurile legale ce se impuneau și pentru a împiedica tragerea acestuia la răspundere penală. Această faptă a fost încadrată în baza art. 324 alin. (4) Cod penal (corupere pasivă).

11. Nicolae Procopciuc a fost învinuit că, la 24 septembrie 2014, în calitate de inspector principal în cadrul Serviciului Documentare Accidente Rutiere, a pretins și primit de la Ruslan Martinescu suma de 1.000 de euro (echivalentul a 18.711,9 de lei) pentru a influența pe Veaceslav Manole, în a cărei procedură se

aflau materialele privind accidentul rutier comis de Martinescu, astfel încât împotriva ultimului să nu fie pornit un dosar penal sau să fie adoptată o soluție mai blândă. Această faptă a fost încadrată în baza art. 326 alin. (1) Cod penal (trafic de influență).

12. Nicolae Procopciuc a fost învinuit că el, până la 24 septembrie 2014, a păstrat în domiciliul său, fără acte corespunzătoare, două cartușe funcționale și apte pentru efectuarea tragerilor: un cartuș de calibru 7,62x39 mm, fabricat industrial în Tula (Federația Rusă), destinat armelor de tip AK-47, AKM, RPK, SKS și un cartuș de vânătoare calibru 12x70, asamblat artizanal, destinat armelor de vânătoare cu țeavă lisă. Această faptă a fost încadrată în baza art. 290 alin. (1) Cod penal (păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare).

13. Nicolae Procopciuc a fost învinuit că el, în perioada 2007–2010, abuzând de funcția sa de ofițer de urmărire penală al SUP CGP mun. Chișinău, a primit spre examinare mai multe materiale privind accidente rutiere comise de Mihail Caracuean, Veaceslav Jenunchi și Gheorghe Jantuan. Deși propunerile sale de refuz în pornirea urmăririi penale au fost respinse de procurori, iar aceștia au dispus fie începerea urmăririi penale, fie efectuarea unui control suplimentar, Nicolae Procopciuc nu a pornit urmărirea penală și a păstrat materialele la domiciliul său. Acestea au fost depistate la 24 septembrie 2014, în urma percheziției. Această faptă a fost încadrată în baza art. 327 alin. (1) Cod penal (abuz de serviciu).

c. Probele

14. Martorul Ruslan Martinescu, la depunerea denunțului și a audierii la urmărirea penală, a declarat că, la 21 septembrie 2014, după ce a consumat alcool, a provocat un accident rutier. La fața locului au intervenit polițiștii Nicolae Procopciuc și Veaceslav Manole. Aceștia au documentat cazul și l-au însoțit la Dispensarul Narcologic pentru testarea alcoolemiei. Înainte de a intra la medic, Procopciuc l-a întrebat dacă are bani „pentru ca totul să fie bine”, iar la ieșire Martinescu i-a oferit 50 de euro. Ulterior, Martinescu l-a contactat pe Procopciuc, care l-a chemat la sediul din str. Aleea Gării. La 23 septembrie 2014, în biroul nr. 203, Nicolae Procopciuc i-a explicat că riscă dosar penal și sancțiuni grave, dar că ar putea interveni. Martinescu a propus 1.000 de euro, sumă acceptată de polițist, cu termen de predare a doua zi. Întâlnirea a fost înregistrată cu telefonul. La 24 septembrie 2014, martorul s-a adresat la Direcția Securitate Internă și Procuratura Anticorupție, primind bani marcați și tehnică de înregistrare. În jurul orei 12:00, Procopciuc l-a chemat „la o cafea”, iar întâlnirea a avut loc în autoturismul Toyota Avensis al polițistului. În timpul deplasării, la indicația acestuia, Martinescu a plasat 1.000 de euro în torpedou. Audierea martorului în primă instanță nu a fost posibilă, întrucât acesta avea domiciliul în Germania. La 09 septembrie 2019, Martinescu a depus o cerere prin care a confirmat că își menține declarațiile făcute în faza de urmărire penală (f.d. 98,

vol. II).

15. Reprezentantul părții vătămate și civile, Ministerul Afacerilor Interne (MAI), Tatiana Danuta, a declarat că susține în întregime acțiunea civilă înaintată, întrucât Ministerului i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 1.000 de euro, solicitând restituirea acestuia conform cursului oficial al BNM. Reprezentantul a menționat că, pe lângă prejudiciul financiar, a fost afectată și onoarea instituției, având în vedere că inculpatul își desfășura activitatea în cadrul subdiviziunilor MAI. Ministerul dispune de mijloace bănești speciale, cu semne invizibile de identificare, alocate din bugetul instituției pentru activități operative. Nu cunoaște însă numerele și seriile bancnotelor utilizate, dar i s-a comunicat de către procuror că suma respectivă a fost acordată din contul MAI.

16. Martorul Veaceslav Manole a declarat că, împreună cu Nicolae Procopciuc, a participat la documentarea accidentului rutier produs la 20 septembrie 2014. La fața locului, ei au constatat că șoferul autoturismului de model „Audi” prezenta semne evidente de stare avansată de ebrietate alcoolică. Conducătorul auto a fost condus la Dispensarul Narcologic, unde i-au fost recoltate probe biologice pentru stabilirea gradului de ebrietate. În cadrul procedurilor, actele șoferului au fost ridicate, fiind restituite ulterior, după finalizarea etapelor procesuale necesare. Martorul a precizat că documentarea accidentului s-a efectuat conform prevederilor legale, fără abateri, și că nu are cunoștință despre faptul că Procopciuc ar fi primit mijloace bănești sau ar fi exercitat presiuni în vederea favorizării conducătorului auto implicat.

17. Potrivit stenogramei convorbirii audio înregistrate pe telefonul mobil al lui Ruslan Martinescu la 23 septembrie 2014 și predate benevol organului de urmărire penală:

Nicolae Procopciuc spune „Ruslan, întrebarea ta îi complicată tare acolo... stă la control la șef ... tăt depinde și ai să vrei să spui tu așa ca să poată hotărî încă aișea, dacă nu numai în procuratură, de atîta și te întreb și pe tine și ești disponibil să spui să știu dacă ne încadrăm sau nu ne încadrăm ... Tu spune tu, la și mă refer, și te gîndești tu ca să poată de hotărît ... . Am înțeles și vorba că suma-i bună și nui foaie verde. Acoloi ștrafu știi cît îi? Pi penal acolo îi pi penal.... Persoane ai care ar vrea să vorbească...ai pi și neva cunoștință cu care să vorbesc? Că eu n-am să pot să grăiesc cu tine... Faza care că eu cu tine ma bag polnastiu în...vreo mie două?... Aiși merji vorba că în privința ta trebu să pornim dosar penal. Un an de închisoare și privațiune de la trei la cinci ani. De unde ai să iei tu banii? ... Pînă mîine dimineață vii ori tu nai să reușești?... La 10 ai să șii?... Da... Vii încoașe... Și, ma înscrii? Tu așă straniu grăiești.”

Ruslan Martinescu spune „Eu, și sîngur ai să spui, și ține de mine, eu nui niș o problemă . ...Domnu Nicolai eu sincer, tăt și depinde de mine eu tăt fac. Cît trebuiește macar eu să fac macar să știu cît pot. ... Am înțeles. Eu plătec nu-i niș o problemă. ... Da dar macar să știu cît costă? Eu am cont în bancă.

Doar eu lucrez totu oficial. ... Da da macar cât să știu că eu iaca care 16.000 lei plătesc așa eu mai ghini, eu cu 1.000 închei tăt treaba asta?... Da închei da? Foarte ghini. Mîine la 10 une să ne întîlnim?... Încoașe da? Asta tot și trebuiește?” (f.d. 40-41, vol. I).

18. La 24 septembrie 2014 organul de urmărire penală a transmis lui Ruslan Martinescu suma de 1.000 de euro: 500 euro – o bancnotă; 100 euro – o bancnotă; 50 euro – patru bancnote; 20 euro – șapte bancnote și 10 euro – o bancnotă (f.d. 43-48, vol. I). Tot atunci, Ruslan Martinescu a fost înzestrat cu tehnică specială de înregistrare audio și video (f.d. 49-51, vol. I).

19. Conform procesului verbal de percheziție domiciliară din 24 septembrie 2014, la Nicolae Procopciuc acasă au fost depistate și ridicate mijloace bănești (16.978 de MDL, 34 de RON și 250 de UAH), trei materiale înregistrate în REI 1 al CGP mun. Chișinău (nr. 212, 378 și 839), două cartușe de calibru 7,62×39 mm, glonț cu miez moale, fabricat în Tula, Rusia, și unul de vânătoare cu calibru 12×70 mm, artizanal asamblat, cu alice de 4,5 mm și buraj din rumeguș (f.d. 56-60, vol. I).

20. Conform procesului verbal de percheziție corporală din 24 septembrie 2014, la Nicolae Procopciuc au fost depistate și ridicate mijloace bănești: 2.180 de lei, 30 de euro, doi dolari SUA și 31 de RON (f.d. 66, vol. I).

21. Urmărirea vizuală a relevat că la 24 septembrie 2014, la ora 12:35, Ruslan Martinescu s-a întîlnit cu Nicolae Procopciuc în apropierea locului de muncă al ultimului și s-au urcat în automobilul ce aparține acestuia (f.d. 94-98 vol. I). Conform procesului verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 25 septembrie 2014, în privința lui Nicolae Procopciuc au fost efectuate interceptări audio-video și documentarea prin urmărire vizuală. Potrivit stenogramei (f.d. 71-74, vol. I):

Ruslan Martinescu spune „Știi ce am vrut să te întreb, tăt a să șibă normal, a să clarifice chestia asta tătî?... Eu mă tem că de atîta că am să vin înapoi și pe urmă ma mai închide pentru, ma cauta, ma da în....Mulțumesc foarte mult, sincer Nicolai....”,

Nicolae Procopciuc spune „Da eu îți dau garant....dacă am grăit înseamnă că am să fac. Nui mai număra bagăi acoloia șă nu, eu te cred... numa te rog nu umbla cu limba pe schinare. ... Tu ai strîcat un stănd de acela, un znac nu știu ce și o chicat plafonu ista care ... nu cât costă el vreo 2000 de lei poate să șie șel mult. Dacă or veni aiștea cu ... am să mă lămuresc cu dînșii.”.

22. Conform procesului verbal din 10 noiembrie 2016 de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice de la postul de telefonie mobilă utilizat de Nicolae Procopciuc, în perioada 21–24 septembrie 2014, au fost efectuate șapte apeluri de ieșire și au fost trimise patru mesaje SMS către postul de telefonie mobilă utilizat de Ruslan Martinescu și un apel de ieșire către postul de telefonie

mobilă utilizat de Veaceslav Manole. De asemenea, de la postul de telefonie mobilă utilizat de Ruslan Martinescu către postul de telefonie mobilă utilizat de Nicolae Procopciuc s-au înregistrat cinci apeluri telefonice și trei mesaje SMS (f.d. 135-142, vol. I).

23. Conform procesului verbal de cercetare din 30 septembrie 2014 a fost stabilit că materialul nr.10538 constă din 7 file. Fila nr. 1 – Raport în original întocmit pe numele lui Sergiu Cociorva, Șef al DP Chișinău al IGP al MAI, de către inspectorul V. Manole din SDAR SSTCR DP Chișinău. Raportul consemnează că, în jurul orei 04:00, Ruslan Martinescu, conducând automobilul Audi A4 pe str. M. Drăgan, a pierdut controlul și s-a tamponat în bordură. Raportul conține rezoluția lui Cociorva pentru înregistrare în R2 (termen 10 octombrie 2014), amprenta ștampilei de înregistrare în condica SDAR SSTCR și semnătura persoanei responsabile. Fila nr. 2 – Demersul agentului constatator nr.01 094389 din 20 septembrie 2014 privind pornirea procesului contravențional împotriva lui Ruslan Martinescu. Nu este indicat articolul din Codul contravențional aplicabil. La rubrica agentului constatator figurează semnătura probabil a inspectorului V. Manole, iar textul este scris de mână cu pix negru pe blanchetă tipizată. Fila nr. 3 – Proces-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 20 septembrie 2014, început la ora 05:20 și finalizat la 05:45, întocmit de inspectorul V. Manole. Sunt descrise circumstanțele constatate la fața locului. În partea de jos figurează semnătura agentului constatator, probabil V. Manole. Pe verso continuă descrierea locului accidentului; la rubrica „Anexe” se menționează „Schița pe o filă”, iar la „Persoane participante” apare Ruslan Martinescu, fără semnătură. Fila nr. 4 – Schița accidentului rutier de pe str. M. Drăgan 20, întocmită la 20 septembrie 2014 între orele 05:20–05:30. Redă circumstanțele accidentului prin semne grafice, realizate cu pix albastru. În partea de jos este înscris Ruslan Martinescu și semnătura acestuia. Sub aceasta este indicat „A întocmit V. Manole” și semnătura inspectorului. O parte dintr-o altă semnătură nu poate fi identificată deoarece un colț al filei (4x6 cm) lipsește, probabil tăiat. Pe verso apare inscripția de mână: „Dacia Logan 9796”. Fila nr. 5 – Îndreptare din 20 septembrie 2014, ora 05:30, emisă de V. Manole către Ruslan Martinescu pentru examinare medicală privind starea de ebrietate. Completată pe blanchetă tipizată cu pix albastru, semnată de inspector. Filele nr. 6 și 7 – Proces-verbal în copie al examinării medicale privind consumul de alcool și starea de ebrietate a lui Ruslan Martinescu, întocmit la 20 septembrie 2014. Concluzia: stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Medic responsabil: Iurie Guțu (f.d. 147-157, vol. I).

24. Raportul de expertiză nr. 7749 din 09 octombrie 2014 arată că, cartușul cu calibru 7,62×39 mm, glonț cu miez moale, fabricat în Tula, Rusia și cel de vânătoare cu calibru 12×70 mm, artizanal asamblat, cu alice de 4,5 mm și buraj din rumeguș sunt apte pentru efectuarea tragerilor și constituie muniție (f.d. 163-164, vol. I).

25. La 05 noiembrie 2014, a fost pus sechestru pe mijloacele bănești ridicate de la Nicolae Procopciuc în cadrul perchezițiilor (f.d. 184-185, vol. I).

26. Raportul de expertiză nr. 39 din 25 februarie 2015 relevă că pe fila nr. 4 a materialului înregistrat în REI 2 al DP Chișinău nr. 10538 din 20 septembrie 2014, corespunzătoare schiței accidentului rutier de la str. M. Dragan 20 se află un fragment (partea stângă) de semnătură al lui Nicolae Procopciuc (f.d. 237-244, vol. I).

27. Conform procesului verbal de cercetare din 18 octombrie 2017 a fost examinată scrisoarea nr. 34/4-2541 din 17 octombrie 2017, potrivit căruia Nicolae Procopciuc deține permisul de armă din 01 iunie 2015 (f. 10, vol. II).

28. Conform procesului verbal de cercetare din 30 octombrie 2017:

- a) la 05 martie 2007, în REI 1 al CGP mun. Chișinău cu nr. 212, au fost înregistrate materialele privind accidentul rutier comis de Mihail Caracuean Grigore, în vederea examinării și adoptării unei soluții conform art. 274 Cod de procedură penală. La 25 iunie 2007, Nicolae Procopciuc, în calitate de ofițer de urmărire penală al SUP CGP mun. Chișinău, a întocmit propunere de refuz în pornirea urmăririi penale. La 04 iulie 2007, propunerea a fost acceptată, fiind emisă ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale. La 25 mai 2010, ordonanța a fost anulată de Prim-adjunctul Procurorului General, iar materialele au fost returnate pentru control suplimentar. Nicolae Procopciuc nu a pornit urmărirea penală;
- b) la 07 aprilie 2010, în REI 1 al CGP mun. Chișinău cu nr. 378, au fost înregistrate materialele privind accidentul rutier comis de Veaceslav Jenunchi pentru examinare și adoptarea unei soluții conform art. 274 Cod de procedură penală. La 11 mai 2010, Procopciuc Nicolae, în calitate de ofițer de urmărire penală al SAR SUP CGP mun. Chișinău, a întocmit propunere de refuz în pornirea urmăririi penale. La 18 mai 2010, propunerea a fost respinsă de Procuratura mun. Chișinău, iar materialele au fost returnate pentru începerea urmăririi penale conform art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Nicolae Procopciuc nu a pornit urmărirea penală;
- c) la 28 iulie 2010, în REI 1 al CGP mun. Chișinău cu nr. 839, au fost înregistrate materialele privind accidentul rutier comis de Gheorghe Jantuan, pentru examinare și adoptarea unei soluții conform art. 274 Cod de procedură penală. La 25 octombrie 2010, Nicolae Procopciuc, în calitate de ofițer de urmărire penală al SAR SUP CGP mun. Chișinău, a întocmit propunere de refuz în pornirea urmăririi penale. La 08 noiembrie 2010, propunerea a fost respinsă de Procuratura mun. Chișinău, iar materialele au fost returnate pentru efectuarea unui control suplimentar și efectuarea acțiunilor obligatorii ce se impun. Nicolae Procopciuc nu a pornit urmărirea penală (f.d. 13-15, vol. II).

29. Nicolae Procopciuc, în faza urmăririi penale, a refuzat să facă declarații.

În instanța de judecată el a declarat că învinuirile îi sunt clare, dar nu își recunoaște vina. Procopciuc a negat să fi pretins sau primit bani de la Ruslan Martinescu. Despre accidentul rutier din 20 septembrie 2014 a relatat că a documentat cazul împreună cu colegul său, Veaceslav Manole. La fața locului erau mai multe echipaje de poliție. Ei au întocmit schița accidentului și planșa fotografică. Martinescu a fost condus la Dispensarul Republican pentru stabilirea alcoolemiei. Ulterior, Martinescu s-a prezentat de mai multe ori la poliție pentru chestiuni legate de accident. Procopciuc a afirmat că s-a deplasat o singură dată cu Martinescu, la solicitarea acestuia, spre sectorul Poșta Veche. Pe drum au discutat doar teme generale. Discuțiile s-au referit doar la acte pentru compania de asigurări. Martinescu i-a cerut sfaturi pentru că urma să plece peste hotare, întrebându-l cum să procedeze cu mașina avariata și alte detalii secundare. Procopciuc a declarat că stenograma dosarului a fost interpretată greșit și nu reflectă realitatea. La percheziția din locuință și automobil nu s-au găsit sumele de bani invocate în învinuire. Referitor la muniții, Procopciuc a spus că nu îi aparțin și nici nu este sigur că au fost găsite în locuință. În casă erau mai multe persoane și era dezordine. El nu a contestat procesul-verbal al percheziției, presupunând că organele de drept au acționat legal. În procesul-verbal a notat că munițiile nu îi aparțin nici lui, nici familiei sale. Imobilul aparține socrilor săi. Socrul deține permis de port-armă, iar munițiile ar putea să îi aparțină. În privința documentelor găsite acasă, Procopciuc a explicat că proveneau din dosare închise. Pe acele dosare existau ordonanțe de neîncepere sau încetare a urmăririi penale. Documentele i-au fost transmise pentru verificări suplimentare. În urma verificărilor, nu au fost identificate motive pentru urmărire penală. Dosarele urmau să fie prezentate șefului. Însă, după transferul său la alt serviciu, acestea au rămas la el pentru scurt timp. Ulterior, șeful i-a spus că dosarele nu mai erau pe balanță și urmau a fi distruse. Termenul de păstrare era expirat. Procopciuc a precizat că a acționat în limitele atribuțiilor sale. Deciziile finale aparțineau procurorului, nu lui. Acțiunea civilă nu are teme, or MAI nu a suferit prejudiciu.

d. Sentința

30. Prin [sentința](#) Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, din 25 noiembrie 2019, Nicolae Procopciuc a fost găsit vinovat de învinuirile aduse în baza art. 290 alin. (1), 324 alin. (4), 326 alin. (1) și 327 alin. (1) Cod penal și liberat de răspunderea penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea sumei de 1.000 de euro din contul inculpatului în beneficiul MAI.

31. Instanța a constatat că Nicolae Procopciuc a afirmat că nu a pretins și nu a primit de la Ruslan Martinescu suma de 1.050 de euro. Cu toate acestea, stenogramele convorbirilor și probele existente infirmă această versiune, demonstrând că inculpatul a pretins și a primit bani pentru a influența situația lui Martinescu. În plus, percheziția corporală și domiciliară a inculpatului a relevat și ridicat sume de bani (19.158 lei și 30 euro), care corespund echivalentului valoric

al banilor preținși. Având în vedere că de la întâlnirea cu Martinescu au trecut aproximativ șapte ore, inculpatul a avut posibilitatea să efectueze schimbul valutar, consolidând astfel probele privind primirea efectivă a banilor. Referitor la munițiile ridicate în urma percheziției domiciliare, inculpatul a susținut că nu cunoaște proveniența acestora. Instanța a notat că procesul-verbal de percheziție nu a fost contestat, ceea ce confirmă legalitatea acțiunii procesuale efectuate. De asemenea, inculpatul a declarat că ar fi adresat întrebări conducerii instituției privind materialele ridicate și că nu era responsabil de transmiterea acestora. Instanța a reținut că nu există niciun raport oficial care să confirme această afirmație, iar inculpatul a recunoscut în ședința de judecată că a păstrat materialele la domiciliu, deși acestea trebuiau depozitate în safeul biroului de serviciu. Aceasta denotă încălcarea obligațiilor legale privind gestionarea materialelor de probă. Instanța a liberat inculpatul de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, or infracțiunile reținute în seama lui Procopciuc se atribuie la categoria celor ușoare și mai puțin grave, iar din data comiterii acestora au trecut mai mult de doi și respectiv cinci ani. Instanța a dispus încasarea sumei de 1.000 de euro pe motiv că banii, utilizați la desfășurarea activității speciale de investigație, au fost alocați din contul special al MAI.

e. Prima procedură de apel

32. La 09 decembrie 2019, avocatul Liubomir Dudulica a declarat apel în numele lui Nicolae Procopciuc. El a solicitat casarea sentinței și adoptarea unei noi hotărâri prin care Nicolae Procopciuc să fie achitat, pe motiv că faptele imputate nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate. Apărătorul a invocat că prima instanță s-a limitat la o simplă enumerare a probelor, fără a efectua o analiză și o apreciere coroborată a acestora în raport cu faptele descrise în actul de învinuire. Instanța nu a audiat martorul Martinescu, iar alte probe ce ar confirma că de la el s-au pretins sume de bani pentru a obține profit sau pentru a influența un terț nu sunt. Procopciuc și Manole și-au îndeplinit obligațiile de serviciu. Cu Martinescu s-a întâlnit de mai multe ori pentru a-l consulta. Prin urmare, nu au existat premise de a pretinde bani de la Martinescu. Conținutul discuțiilor purtate cu Martinescu a fost reflectat greșit, iar stenogramele sunt vagi. Banii depistați la Procopciuc nu sunt cei care au fost transmiși de organele de drept. În plus, cartușele depistate la domiciliu inculpatului nu-i aparțin. Cu inculpatul au locuit și socrii, iar după mutarea acestora nu a fost făcută o revizie totală a lucrurilor din casă. Aceste cartușe puteau să rămână de la socri, puteau fi aduse în casă de copii sau de cei ce au percheziționat domiciliu. De fapt, cartușele sunt pentru arme de vânătoare și nu sunt interzise spre păstrare. Referitor la învinuirea de abuz în serviciu, recunoaște că a păstrat materialele la el acasă, dar nu în scop criminal.

33. Prin [decizia](#) Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021 apelul a fost respins ca inadmisibil. Instanța de apel a reținut că apelul declarat de avocat nu

era semnat de titular. Prin urmare, apelul a fost respins ca inadmisibil, fără a fi verificat fondul cauzei.

f. Prima procedură de recurs

34. La 23 decembrie 2021, recurs a declarat avocatul Liubomir Dudulica în numele condamnatului. Recurentul a solicitat casarea totală a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei. Avocatul a indicat că soluția instanței de apel este neîntemeiată.

35. Prin [decizia](#) Curții Supreme de Justiție din 14 martie 2022 a fost admis recursul. Curtea supremă a dispus casarea integrală a deciziei anterioare și a trimis cauza spre rejudecare. Motivul principal al acestei soluții a fost constatarea faptului că la materialele dosarului era anexată o copie a cererii de apel semnată personal de apelant, ceea ce confirmă respectarea cerințelor legale privind forma apelului. De asemenea, avocatul avea împuternicire expresă de a formula și depune apelul în numele clientului său, ceea ce exclude orice dubiu cu privire la legalitatea reprezentării procesuale. În plus, apelul a fost efectiv susținut în fața instanței de către Nicolae Procopciuc, fapt ce demonstrează că dreptul la un recurs efectiv și la apărare a fost exercitat în mod real.

g. A doua procedură de apel

36. La 16 aprilie 2024 în proces a intervenit avocatul Igor Trofimov. La 29 mai 2024, în ședința de judecată avocatul a depus cerere prin care a concretizat cerințele apelului. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încetat procesul penal, pe motiv că sunt alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală. De asemenea, faptele imputate nu întrunesc elementele infracțiunii. Cererea de reparare a prejudiciului a fost depusă de un reprezentant al MAI, în baza unei procuri. Potrivit art. 81 Cod de procedură civilă, dreptul de a semna cererea de chemare în judecată trebuie menționat expres în procură, sub sancțiunea nulității. Procura prezentată nu cuprinde o astfel de mențiune, iar cererea este lovită de nulitate. Prima acțiune procesuală în raport cu Nicolae Procopciuc pe faptele prevăzute de art. 290 și 327 Cod penal a avut loc la 24 septembrie 2014 (percheziția și ridicarea cartușelor și documentelor). Alte acte (ridicare mostre de scris, expertize din 2014-2015) confirmă că deja exista bănuiala rezonabilă privind aceste infracțiuni. Deși legea (art. 63 Cod de procedură penală) permite menținerea calității de bănuț pentru maximum trei luni, Procopciuc a fost pus sub învinuire abia la 08 decembrie 2017, adică după trei ani. Stenogramele discuțiilor nu au fost recunoscute legal ca probe prin ordonanță, nu reflectă obiectiv discuțiile și nu au fost realizate cu respectarea garanțiilor procesuale. Prin urmare, acțiunea civilă trebuia scoasă de pe rol, procesul penal pe art. 290 și 327 Cod penal trebuie încetat, iar stenogramele nu pot fi valorificate ca probă. La fel, apărarea a solicitat numirea unei expertize fonice a convorbirilor înregistrate.

37. Prin [decizia](#) Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2024 au fost admise

apelurile, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost încetat procesul penal intentat în baza art. 290 alin. (1) și 327 alin. (1) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează urmărirea penală. Acțiunea civilă a fost scoasă de pe rol.

38. Instanța de apel a reținut că procesele penale pornite în baza art. 290 alin. (1) și art. 327 alin. (1) Cod penal urmează a fi încetate, întrucât existau circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală. Deși urmărirea penală pe aceste capete de acuzare a fost începută la 18 și 30 octombrie 2017, faptele investigate s-au produs încă la 24 septembrie 2014, când au fost ridicate cartușele și materialele. Din acel moment, Nicolae Procopciuc avea deja calitatea de bănuț, iar actele ulterioare, inclusiv expertizele, doar au confirmat/infirmat suspiciunile existente. Ordonanțele de începere a urmăririi emise în 2017 au fost tardive, întrucât nu mai puteau viza alte persoane decât Nicolae Procopciuc. Referitor la învinuirile de corupere pasivă și trafic de influență, instanța a stabilit că Procopciuc, intervenind la un accident rutier comis de Ruslan Martinescu, l-a transportat pe acesta la Dispensarul Republican de Narcologie, unde a luat cunoștință de concluziile medicului. Ulterior, el a pretins și primit 50 de euro pentru a nu-l trage la răspundere, iar apoi a cerut și primit încă 1.000 de euro, promițând că va interveni pe lângă autorități pentru a-i ușura situația. Argumentele apărării pe aceste două capete de acuzare au fost respinse ca nefondate și menținută sentința. Cererea de efectuare a unei expertize fonice a fost respinsă, întrucât înregistrările audio și video dintre Martinescu și Procopciuc au fost redade în stenograme care au fost recunoscute ca probe prin ordonanța procurorului, confirmată de judecătorul de instrucție. Acțiunea civilă a fost scoasă de pe rol, întrucât reprezentantul MAI nu avea împuternicirea legală de a o semna.

h. Recursul

39. La 09 ianuarie 2025, reprezentantul părții civile, Tatiana Iancu, a depus cerere de recurs, însă aceasta nu a indicat vreun temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală. La 16 ianuarie 2025, judecătorul raportor i-a acordat recurentului termen pentru a înlătura neajunsurile. La 23 ianuarie 2025, a fost depus un recurs suplimentar, iar la 31 ianuarie 2025 un nou recurs. În recurs, partea civilă își fundamentează cererea pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței pe latura civilă. Recurentul face trimitere la art. 19, 59 și 61 Cod procedură penală, subliniind că, până la trimiterea cauzei în instanță, apărarea a avut acces la materialele dosarului și nu a formulat obiecții la acțiunea civilă.

40. La 13 ianuarie 2025, procurorul Alexandru Plîngău a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței. Procurorul indică că instanța a încetat procesul penal pentru infracțiunile prevăzute de art. 290 alin. (1) și art.

372 alin. (1) Cod penal cu încălcarea art. 63 Cod de procedura penală și a practicii judiciare constante. Instanța a omis să analizeze ingerința serioasă asupra situației lui Nicolae Procopciuc. Percheziția din 24 septembrie 2014 nu îi putea conferi acestuia calitatea de bănuț pentru faptele prevăzute de art. 290 alin. (1) și art. 327 alin. (1) Cod penal, deoarece urmărirea penală pentru aceste fapte a fost pornită abia la 18 și 30 octombrie 2017. Obiectele descoperite la percheziție au constituit temei pentru pornirea ulterioară a urmării penale, ceea ce dovedește că termenele prevăzute de art. 63 Cod de procedura penală au fost respectate. Conform jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, calitatea de bănuț apare doar din momentul recunoașterii prin ordonanță, nu în afara începerii urmării penale (cauza [1ra-808/2022](#)). Prin urmare, instanța de apel a aplicat eronat legea atunci când a considerat că termenul de bănuț a început din 24 septembrie 2014.

41. La 22 august 2025, instanța de recurs a solicitat părții apărării depunerea referinței la recursul procurorului. Apărării i s-a solicitat să răspundă la următoarele întrebări:

(i) Având în vedere jurisprudența Curții Supreme de Justiție (decizia nr. [1ra-303/2025](#)), a aplicat oare instanța de apel corect art. 63 Cod de procedură penală atunci când a stabilit că termenul pentru calitatea de bănuț a început la data percheziției?; și

(ii) Având în vedere jurisprudența Curții Supreme de Justiție (decizia nr. [1ra-303/2025](#)), este oare legală decizia instanței de apel de încetare a procesului?

42. Până la termenul limită, Curtea Supremă de Justiție nu a primit referința.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

43. Partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;”

44. Art. 81 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că:

„(1) Împuternicirea de reprezentare în judecată acordă reprezentantului dreptul de a exercita în numele reprezentatului toate actele procedurale, cu excepția dreptului ... a ataca hotărârea judecătorească..., drept care trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității, în procura eliberată reprezentantului persoanei juridice sau în mandatul eliberat avocatului.”

45. Partea relevantă a art. 251² Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Încălcarea dispozițiilor legale, altele decât cele prevăzute la art.251¹, determină nulitatea actului în cazul în care a fost afectat caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părților.

...

(3) Nulitatea relativă se invocă:

a) în cursul urmăririi penale – în timpul sau imediat după efectuarea actului ori, cel târziu, la terminarea urmăririi penale, când partea ia cunoștință de materialele dosarului;

b) în instanța de judecată – numai pentru probele care sunt prezentate nemijlocit în instanță.

(4) Prin derogare de la alin.(3), în cazul în care, din motive întemeiate, partea nu a avut posibilitatea de a lua cunoștință de materialele urmăririi penale până la trimiterea cauzei în judecată, nulitatea relativă poate fi invocată în instanța de judecată.

(5) Nulitatea relativă nu se aplică și nu duce la anularea actului în cazul în care persoana interesată nu a invocat-o în termenul prevăzut de lege.”

46. [Decizia de inadmisibilitate](#) a Curții Constituționale nr. 25, din 29 martie 2018, privind excepția de neconstituționalitate a art. 63 alin. (1) pct. 1)-3) și alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală (recunoașterea calității de bănuit a persoanei) menționează următoarele:

„26. În speță, Curtea observă că articolul 63 alin. (1) din Codul de procedură penală stabilește că persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuit doar dacă în privința acesteia a fost emis unul dintre următoarele acte procedurale: 1) procesul-verbal de reținere, 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate și 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit. De asemenea, potrivit pct. 3) din alin. (2) al aceluiași articol, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit mai mult de 3 luni sau mai mult de 6 luni doar persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate.

27. Astfel, Curtea reține că modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit reglementate de articolul 63 alin. (1) din Codul de procedură penală se referă la prima componentă a conceptului de „acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, și anume la „notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”.

29. Astfel, Curtea observă că soluția legislativă prevăzută de alin. (1¹) din art. 63 din cod reprezintă o excepție de la alin. (1) din același articol și corespunde celui de-a doilea element al noțiunii de „acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, care se manifestă prin existența unor „repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”. Excepția menționată

constă în faptul că, în cazul în care față de o persoană există anumite bănuieli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, organele de urmărire penală au obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuit în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale.

34. Din cele menționate, Curtea relevă că aprecierea existenței sau a absenței unor „repercusiuni importante pentru situația (persoanei)” reprezintă factorul determinant în procesul de calificare a percheziției atât sub aspectul unei „acuzații în materie penală”, în sensul art. 6 § 1 din Convenție, cât și sub aspectul dispozițiilor art. 63 alin. (1¹) din Codul de procedură penală.

35. În acest sens, legislatorul le-a acordat organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată competența de a aprecia, în fiecare caz concret, dacă acțiunile procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs sau nu repercusiuni importante pentru situația persoanei și dacă, în consecință, persoanei trebuie să-i fie recunoscută calitatea de bănuit în sensul alin. (1¹) al art. 63 din Cod, având în vedere particularitățile fiecărui caz concret.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

47. Recursurile examinate au fost declarate în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică au fost depuse în termen.

48. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [Ira-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (deciziile nr. [Ira-1520/2023](#), § 56; [Ira-325/2024](#), § 25). Pentru o prezentare mai clară a hotărârii, recursurile vor fi examinate distinct.

i. Recursul reprezentantului părții civile

49. Acest recurs, întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, vizează exclusiv latura civilă a cauzei. El este semnat de reprezentantul Tatiana Ianciu, care acționează în temeiul unei procuri. Din conținutul procurii (f.d. 135, vol. III) rezultă că ea a fost întocmită inclusiv în conformitate cu art. 81 Cod de procedură civilă. Totuși, potrivit art. 81 Cod de procedură civilă, anumite împuterniciri ale reprezentantului necesită menționare expresă, sub sancțiunea nulității. Printre aceste împuterniciri se regăsește și dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (vezi para. 44). Întrucât procura prezentată nu conține o asemenea mențiune expresă, recursul este declarat inadmisibil, deoarece a fost depus de o persoană fără împuterniciri.

ii. Recursul procurorului

50. Acest recurs, întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală, vizează exclusiv latura penală a cauzei și se referă la învinuirile aduse în baza art. 290 alin. (1) și 327 alin. (1) Cod penal.

51. În motivarea existenței erorii de la pct. 6), recurentul indică că decizia nu este motivată. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6) în decizia nr. [1ra-1085/2024](#) și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#). Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

52. Potrivit legii, Curtea Supremă de Justiție poate declara inadmisibil un recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală fără citarea părților în ședință. Conform art. 433 alin. (3) Cod de procedură penală, convocarea părților în ședință este obligatorie doar în cazul recursurilor bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) „considerate admisibile”, adică a recursurilor considerate *prima facie* de către Curtea Supremă de Justiție că ar avea șanse mari de a fi admise (încheierea nr. [1ra-426/2024](#), § 21).

53. Procurorul susține că decizia instanței de apel se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. În recursul acestuia nu se explică de ce concluzia cu privire la probatoriu este irațională. El de asemenea nu explica care probe au fost apreciate irațional. Prin urmare, în această parte recursul procurorului este vădit neîntemeiat (a se vedea încheierea CSJ nr. [1ra-449/2024](#), § 67).

54. În ceea ce privește încetarea procesului penal, recursul va fi examinat prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală. Completul reține că orice încălcare esențială a unei norme de drept cu caracter imperativ intră sub incidența acestei dispoziții (a se vedea decizia nr. [1ra-754/2024](#), § 41 și [1ra-65/2025](#), § 52).

55. Temeiul încetării proceselor penale a fost reținut faptul că ordonanțele de începere a urmăririi din 18 și 30 octombrie 2017 au fost emise tardiv și fără temei. Instanța de apel a apreciat că faptele investigate își au originea la 24 septembrie 2014, când au fost ridicate cartușele și materialele investigative. Din acel moment, cercetările îl vizau exclusiv pe Nicolae Procopciuc, care a dobândit

calitatea de bănuit odată cu efectuarea percheziției. Actele ulterioare, inclusiv expertizele, au avut doar rolul de a confirma sau infirma suspiciunile deja existente.

56. Legea nu obligă ca persoana să fie recunoscută inițial în calitate de bănuit, iar ulterior în calitate de învinuit. Totuși dacă persoana a fost recunoscută în calitate de bănuit, procurorul trebuie să țină cont de termenii de la art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală. Completul notează că termenul limită pentru deținerea calității de bănuit a fost introdus pentru a proteja persoana suspectată de comiterea unei infracțiuni. Pentru a asigura o protecție efectivă a drepturilor și a preveni abuzurile, organul de urmărire penală are obligația, după apariția suspiciunii că persoana ar fi putut comite infracțiunea investigată, de a oferi în cel mult cinci zile calitate procesuală suspectului ([Decizia de inadmisibilitate](#) a Curții Constituționale nr. 25, din 29 martie 2018, § 29). Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat deja asupra chestiunii ce vizează art. 63 Cod de procedură penală și intervenirea nulității în cazul încălcării termenului de ținere în calitate de bănuit. Ea a subliniat că termenul de bănuit există pentru protecția drepturilor persoanei suspectate și nu poate fi ignorat prin neacordarea formală a acestei calități. Art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală prevede acționarea în anumite termene. Expirarea termenului prevăzut de art. 63 Cod de procedură penală atrage doar nulitate relativă. Ea nu duce automat la încetarea procesului penal. Potrivit art. 251² Cod de procedură penală, nulitatea relativă intervine doar dacă este afectată echitatea procesului sau drepturile părților (a se vedea încheierea [1ra-1392/2023](#), §§ 35-36 și decizia [1ra-303/2025](#), §§ 41-45).

57. Percheziția din 24 septembrie 2014 a fost efectuată în baza bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) Cod penal. Pentru această faptă, recunoașterea în calitate de învinuit au fost efectuate în termenul prevăzut de art. 63 Cod de procedură penală (a se vedea para. 7). Din materialele cauzei nu rezultă că depistarea și ridicarea cartușelor și materialelor investigative, supuse ulterior expertizei și examinării, cât și dispunerea începerii urmăririi penale *in rem* pentru faptele prevăzute de art. 290 alin. (1) și 327 alin. (1) Cod penal au afectat drepturile lui Nicolae Procopciuc sau echitatea procesului per ansamblu. La momentul percheziției nu era clar dacă au fost comise infracțiuni și cine ar fi putut să le comită, fapt ce deosebește această cauză de cauza nr. [1ra-303/2025](#). Suspectul a fost stabilit ulterior, în urma documentării circumstanțelor în care cele trei materiale au apărut la domiciliul lui Nicolae Procopciuc și de unde s-au luat cartușele la domiciliul acestuia. În plus, atât la înaintarea învinuirii, cât și la luarea de cunoștință cu materialele de la urmărirea penală, partea apărării nu a invocat obiecții. Având în vedere art. 251² alin. (5) Cod de procedură penală (vezi para. 45), această omisiune face imposibilă invocarea ulterioară a acestor obiecții în instanța de judecată.

58. Pentru aceste considerente, instanța admite recursul procurorului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală. Se impune astfel

admiterea recursului, casarea deciziei și menținerea sentinței.

59. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) și 3) și 435 alin. (2) lit. a) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul reprezentantului părții civile, Tatiana Iancu;

Admite recursul procurorului Alexandru Plîngău, casează total decizia Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2024 și menține sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 25 noiembrie 2019.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru